

Pondelok 4. pôstneho týždňa

Jn 4,43-54

Kristus ako Kráľ celého sveta
Úplná odovzdanosť Bohu¹

V dnešnom Božom slove sme počuli, ako ľudia z Galiley víтали Ježiša, pretože konal podivuhodné znamenia. Zástupy k nemu neprichádzali s nejakou bážňou pred Bohom, ktorý prišiel na svet v ľudskom tele, aby nám ponúkol večnú blaženosť, ale skôr zo zvedavosti. Ježiš premenil vodu na víno, ale aj napriek tomu tento národ pochyboval, že je Božím synom.

Už v Starom Zákone Boh Otec prisľúbil Spasiteľa, ktorý vykúpi celý svet. No Židia čakali Mesiáša, ktorý bude ozajstným profánnym kráľom a bude ich chrániť od okolitých nepriateľov. A tu hľa, príde Kristus, ktorý sa narodil v chudobnej rodine a dokonca je tesárov syn a on ma byť Mesiáš a Kráľom Zeme? Až keď prichádza istý kráľovský úradník a hovorí Ježišovi: „**Pane, pod', kým mi dieťa neumrie**“ (Jn 4,49)! Hneď ako mu to povedal, Ježiš v ňom vybadal vieru, ktorá sídli v jeho srdci, a preto mu hovorí: „**Chod', tvoj syn žije!**“ (Jn 4,50). Kráľovský úradník, keď bol na ceste domov, hneď naproti mu išli sluhovia a hovoria: tvoje dieťa žije. Povedali mu hodinu, v ktorej sa to stalo a o spoznal, že to bolo vtedy, keď bol s Ježišom. A uveril on i celý jeho dom. Ježiš pri uzdravení nehľadá na postavenie či moc, ale najmä na vieru, v ktorej človek nachádza pravé šťastie.

Naša viera nemá byť založená na zvedavosti či špekulovaní o Ježišovi či je vôbec Bohom, pretože tieto veci sú už dávno overené mnohými vedcami a jednoduchými ľuďmi osvietenými Duchom Svätým. Je pravdou, že treba hľadať a poznávať všetko to, čo sa odohralo v Ježišových časoch, ale vždy v duchu viery a lásky.

V našej dobe je veľa trápenia a vnútornej bolesti, ktoré nútia človeka zamýšľať sa nad tým, prečo Boh dopúšťa na slabých ľuďoch toľké trápenia. Vari nás Boh nestvoril z lásky? Jednou z chýb pri pochybovaní a negatívnom zmýšľaní o Bohu je, že nie sme úplne odovzdaní do jeho vôle, a preto nevieme prísť na koreň nášho každodenného kríža. Táto naša nedôvera nás ničí a častokrát si nevieme rady s jednoduchými problémami. Spôsob, akým sa môžeme odovzdať Bohu je neustále nachádzanie Krista v modlitbe vo svätej omši a každodennej obete. Aj keď sa modlíme a chodíme na svätú omšu, skúsme to konať v tomto pôstnom období sústredenejšie a so živšou vierou.

Vhĺbme sa v tomto čase pokánia o to viac do Ježišovho utrpenia a bolesti, ktoré víťazne prekonal za nás na kríži. Pretože v kríži je naša spása a sila. Víťajme Krista s vierou, ktorá nám pomôže získať večnú blaženosť.

Amen.

¹ Porov.: MAJERČÁK, D.: Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2004.